

...“Na svatého Jiří

vylézají z děr hadi a štíři...” – lidové pořekadlo pro konec dubna

Co znamená? Jakmile začíná hřát sluníčko, zimní spáči jako **ještěrky**, ale i hadi se probudí a začínají se vyhřívat na kamenech...

1. Rozcvička a tanečky pro protažení těla

<https://www.youtube.com/watch?v=zRYQ6vSt8p0>

návod ke cvikům podle písňě:

Sluníčko, **sluníčko**, popojdi maličko (*držíme se za ruce a jdeme kroužek doleva*), sedíš tu u

cesty (*dřep*), stane se neštěstí (*vztyk, ruce vzpažit*), něco tě zajede (*točíme se s rukama nad*

hlavou, dítě se dostane před matku - směrem ven z kruhu).

Elce, pelce, strejček Nimra, koupil šimla (*M+D se drží za ruce a jdou směrem ven z kruhu - D*

couvá) v Kadani (*M vyskočí, roznoží a rozpaží nad hlavou*), ani nevíš, jak to šimrá, když mi

lezeš po dlani (*D podleze pod mostem a leze dál do středu kruhu, M se mezitím otočí čelem do*

středu), podívej s, zvedá krovky (*M natahuje ruce k D, to zatím vstává, otáčí se k M čelem a*

zvedá ruce), asi někam poletí (*D běží k M, mává rukama*), do nebe či to Stromovky (*M zvedne*

D nad hlavu a postaví ho zpátky na zem), hádej, hádej, hádej potřetí (*M vezme D do náruče, D*

roztáhne ruce - letadélko a M se s ním točí směrem zpátky do kruhu).

Nevím, nevím nemám zdání (*M dělají hvězdu za levou ruku, D drží pravou rukou*), počkej s

nataženou dlaní (*M dřepne a D obejde, M je přitom drží za ruku zvednutou nad hlavou a*

potom je jakoby vypouští) snad se vrátí za chvíli, i ty malý popleto, letí hledat osmou

tečku, (*D pokračuje dále slalomem mezi M, které zatím vstanou, otočí se čelem do kruhu,*

chytnou se za ruce a zvednou je nad hlavu, D tak prochází bránami) nevrátí se, nevrátí se,

nevrátí se, tak je to.

2. Básnička pro procvičení paměti

To je něco pro ještěrku!

V trávě, u hromádky šterku

na slunci se vyhřívat,

s pampeliškou povídat.

Pampeliško, pampeliško,

sluníčko mi hřeje břicho,

hřeje břicho, hřeje záda,

a to já mám tuze ráda –

od hlavy až k ocásku.

Vid'te, pane bělásku!

3. Zajímavosti- pouč se a přemýšlej

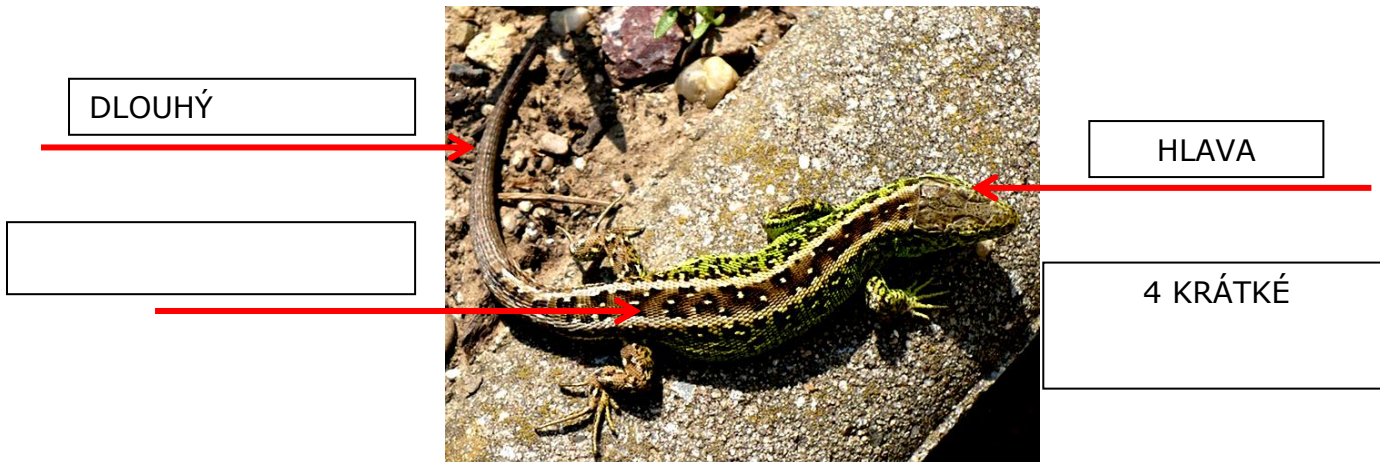
JEŠTĚRKA OBECNÁ

Jak vypadá?

Ještěrka je **18 – 20 cm** dlouhá, **tělo** měří až 9 cm a zbytek je **ocas**. Má **4** krátké **končetiny**. Na každé končetině má **5 prstů**. Ještěrka má hnědý **hřbet**,

uprostřed má tmavý pruh se světlými skvrnami. Samec vypadá jinak než samice. Samec má zelené boky těla i hlavy zelený, samice hnědošedé boky těla a hlavy.

1. Popište tělo ještěrky:

Kde žije?

Ještěrka obecná žije ve střední **Evropě** a ve střední **Asii**. Ještěrka také žije na celém území České republiky. Ještěrka žije v **trávě**, najdeme ji na pastvinách a v zahradách. Žije **pod kameny** nebo v otvorech v zemi. Často se **vyhřívá na sluníčku**.

Jak žije?

Ještěrka je denní živočich, je tedy aktivní přes **den**. Živí se **hmyzem** (mouchy, brouci, kobylinky) a živí se i **pavouky**. V zimě zalézá do děr nebo pod kořeny stromů a tam se ukládají k **zimnímu spánku**. Ještěrka se probouzí ze zimního spánku v dubnu, kdy slunce zase hřeje.

Ještěrka má mnoho **neprátel**, kteří ji mohou sežrat. Například čáp, volavka nebo liška. Při nebezpečí ještěrka **odlomí ocas**, který pak zase naroste. Samička klade **3 – 15 vajíček**. Ještěrka zahrabe vajíčka do jámy v zemi. Po 7 – 12 týdnech se líhnou mladé ještěrky. Je to **chráněný živočich**, nesmíme ho tedy zranit.

4. Zkus vyprávět o životě ještěrky, popisuj podle nápovědy:

je dlouhá..., ...měří..., ...má..., ...vypadá..., ...vyhřívá se..., hřeje, ...je aktivní, ...odlomí..., to je..., žije v / na..., najdeme ji v/na..., zalézá..., ...se ukládá/ukládají k ..., živí se..., probouzí se..., ...naroste, klade..., zahrabe..., líhnou se..., nesmíme ho zranit

5. Bajka o ještěrce

Byla jednou jedna ještěrka. A byla to moc fajnová ještěrka. Když byla malinká, maminka jí dala jméno Žofka. Žofka vyrůstala v sousedství s ještěrkou, která se jmenovala Anča. Byly to skvělé kamarádky. Pořád si spolu hrály, dováděly a poštuchovaly se. Co jen se ony dvě nasmály? Ale jak šel čas, ještěrečky se začaly měnit. Anča měla pořád svojí zelenou barvu, a vypadala jako běžná ještěrka, jichž je všude spousta, ale Žofka vyrůstala v pravou ještěrčí krasavici. Celé tělo a ocas měla rudě žíhaný se spoustou tmavých teček. Byla prostě výjimečná. A v jejich ještěrčí škole (ano, i ještěrky se musí vzdělávat) si Žofky všimla skupinka mladých ještěřic. Říkali si dragonkins (já vím, je to hloupé cizí slovo, a spousta lidí nebude vědět, co znamená, ale co naplat, ty ještěřice si potom připadaly fakt světově) a v té škole patřily mezi nejvyhledávanější kamarádky. A najednou se chtěly kamarádit spolu s Žofkou. Abychom si rozuměly, ony dragonkins byly tak

Bajka o ještěrce

oblíbené proto, že byly úžasně krásné, pohádkově barevné a moc oblíbené u ještěráků, a proto každá ještěřice chtěla být jako ony.

Tak tedy tyto dragonkins začaly s ještěřkou obědovat, věčně jí omílali jak je krásná, a výjimečná, a že jako taková by se měla bavit a hrát si jen s podobně výjimečnými a krásnými ještěřkami jako jsou ony, dragonkins. Ubohá Žofka, nezvyklá na tolik komplimentů se vším hned souhlasila. Začala se naparovat, už se nebavila se starými kamarády, ani se svojí nejlepší kamarádkou Ančou. Ta nechápala proč se její nejlepší kamarádka tak najednou změnila a bylo jí to moc líto. Už si neměla s kým hrát a povídat a trápilo jí to. Žofka začala být dokonce i zlá na méně hezké ještěřky, tak moc byla pyšná na své krásné tělo a dlouhý lesklý ocásek. Jenže jak se tak říká, boží mlýny melou pomalu, ale jistě. Jednoho dne, když šla Žofka ze školy a přebíhala ulici, z ničeho nic okolo ní projelo auto. Jak se Žofka lekla a uskočila, tak ji z toho leknutí upadl ten krásný barevný ocásek. Hned to běžela říct svým kamarádkám z dragonkins, ale ty, jakmile viděly, že už není hezká, ale jen obyčejná ještěrka, navíc bez ocásku, se jen otočily a odešly. Žofka z toho byla neskutečně zklamaná, a bylo jí moc líto, když jí to udělaly. Teď konečně viděla jaké byly zlé a začala plakat. V tom šla okolo Anča, a viděla, že její kamarádka brečí, a tak se jí zeptala, co se jí stalo. Žofka jí vše vyprávěla. Anče bylo kamarádky líto a říkala jí, že si nemyslí, že je ošklivá.. Že jí vždycky měla ráda takovou, jaká je, a ne kvůli pestře zbarvenému ocásku, a že ona s ní nikdy kamarádit nepřestane. A tak Žofka poznala, co to znamená mít opravdovou kamarádku.

6. Ještěřčí pohádka

https://www.youtube.com/watch?v=T_K3bpQ34T8

Otázky pro chytré hlavičky:

- Co se na konci příběhu stalo, koho znázornil odlesk ve vodě?
- Mohla být naše ještěrka červená, když všechny ostatní byly zelené?
- Kterou pohádku ti to připomíná?(náповěda: Ošklivé káčátko)

-Co by ještěrce poradil, jak ji pomohl, aby nebyla smutná a nebála se?

-Myslíš, že se dozvěděla, že je krásnější než ostatní?

-Zkus dovyprávět, jak by mohla pohádka pokračovat a skončit?

7. Výroba ještěrky z plata od vajíček

8. Omalovánka

